

Toezegging vanuit de raad

Onderwerp: Huisvesting Kardinaal de Jongstraat – vragenhalftuurtje H&G

Raadsvergadering:	17 september 2026
Toegezegd door:	J. Drieman
Portefeuillehouder:	J. Drieman
Teammanager:	Jan Peels / S. Looijmans
Deadline:	17 oktober 2026

Vraag:

Er is een toezegging gedaan bij het vragenhalftuurtje (vraag H&G Huisvesting Kardinaal de Jongstraat).

Naar aanleiding van deze vraag vraagt fractie VVD hoe het instellen van hoger beroep zich verhoudt tot de door de raad vaststelde Nota Kaders Asielopvang. In die nota staat dat groepshuisvesting van statushouders in reguliere woningen alleen is toegestaan als dit echt noodzakelijk is voor het halen van de taakstelling.

Ingeval het hoger beroep slaagt, kan het college niet langer sturen op groepshuisvesting. Hoe ziet het college dit verlies aan sturing?

Dhr. Drieman zegt toe op dit punt terug te komen.

Antwoord:

Een geslaagd hoger beroep betekent niet dat groepshuisvesting voortaan altijd als één huishouden moet worden beschouwd. De vraag of sprake is van één huishouden vergt steeds een beoordeling van alle relevante feiten en omstandigheden van het concrete geval denk aan de duurzaamheid van het verblijf, de continuïteit in de samenstelling en de onderlinge verbondenheid van de bewonersgroep.

Als de rechter uiteindelijk oordeelt dat de vorm van bewoning zoals deze plaatsvindt aan de Kardinaal de Jongstraat onder het begrip "één huishouden" valt, dan heeft dat gevolgen voor de mate waarin de gemeente planologisch kan sturen op eenzelfde soort vormen van groepsgewijze bewoning. Let op er dient dan dus sprake te zijn van dezelfde voorwaarden om als één huishouden te kunnen worden aangemerkt. Wanneer een woongroep als één huishouden moet worden aangemerkt, is het gebruik in beginsel rechtstreeks toegestaan binnen de woonbestemming en is geen omgevingsvergunning vereist. Daarmee vervalt de mogelijkheid om die situaties vooraf te beoordelen. Dat effect beperkt zich echter niet tot de huisvesting van statushouders, maar geldt voor alle woonvormen die juridisch als één huishouden moeten worden beschouwd.

Strikt genomen is er dan geen sprake van verlies van sturing, omdat de gemeente nooit over een bevoegdheid heeft beschikt om vooraf te sturen op woonvormen die binnen de woonbestemming passen. Als een groep bewoners juridisch als één huishouden moet worden aangemerkt, is sprake van regulier wonen. De gemeente kan dan niet via het omgevingsplan bepalen wie er in een woning woont of tot welke doelgroep bewoners behoren.